

οτι ο ουδ' αρετα ταυτα ανερατης, εστ' απλωσ
 αν κ' ανερατης δεξεν ειν, κ' ο' ε' σωματικη
 κ' λυζι η τιμωρ ανερασιμ, ηδη αρετα ταυτα δε
 ειν ειν. η πορειτο η παλιν αρετα τι ποτε δεσιν
 η ανερασια. αρετα υμρ ουδ' τιμωρ κ' ειν απλωσ
 ανερατης. επαγειται γαρ ποσ ο αρετα τιμωρ
 ανερατης φιλοτιμος γαρ παρ. το δ' ολον λεγο
 υμρ κ' ο'π' η' τοιετων τον ανερατη, πορσιδεν
 τει, αρετα τιμωρ ανερατης, η δεξεν, η οργυμ.
 δηλα τη απλωσ ανερατη, ου πορσιδεν υμρ πε
 ρι ε' α, απαρχοντες αυτη, η φαρευδ' οντος, α
 πωσ της πορσιδεντος, αρετα ε' δεσιν, ειν γδ αρετα
 ε' δεσιν κ' λυπας ταυ σωματικησ ο' απλωσ
 ανερατης. δηλον η κ' εντυδεν, ο'π' αρετα ταυτα
 η ανερασια ε' παρ γδ φεκτος ο ανερατης, φεκτα
 ε' παρ τα ε' πορσιδεντα. τιμωρ υμρ ουδ' κ' δεξεν, κ'
 ε' παρ, κ' λευμαται, κ' τα αρετα ο'σ'τα δηλα ανερα
 τεισ λεγονται, κ' ε' ε' ο'σ' φεκτα. ε' η' η' δεσιν κ' ε'
 σωματικησ, φεκτα. δι' ο' ε' ο'σ' αρετα ταυ
 τας αν μαλλον η' δεσιντος, ε' απρατης τε
 λειως λεγεται. επειδη δε δεξεν η' αρετα τα δηλα
 ανερασιμ λεγομενων, η αρετα τιμωρ οργυμ ου
 σα, ανερασια φεκτοτατη, ποτερον φεκτοτερον
 ε' παρ η αρετα τιμωρ οργυμ, η η αρετα ταυ η' δεσιν
 ε' ε' παρ ουδ' η αρετα τιμωρ οργυμ. ανερασια ομοια
 ε' παρ παυδων τοις πορσιδεν το διακορνειν πορσιδ
 εμωσ ε' παρσι, κ' γδ ουτος, ο'ταν ε' παρ ο' δεσιν
 της δις μοι, τη πορσιδεντα ε' ε' παρ βεβεντες, πορ
 ε' παρ ακουσαι ο' δε' δεσιν, ε' δεσιν, κ' ε' παρ η' δε
 σιν ε' παρσι. πολλοις γδ διον βεβεντον
 ε' παρσι, γκαρειν ε' δεσιν. ομοιον η' πορσιδεν
 πορσιδεν ο' της οργησ ανερατης. ο'ταν γδ ακουσαι
 πορσιδεντη ρημα. ο'π' η' δεσιν πορσιδεν ο
 πορσιδεντος το τιμωρσιδεντα, κ' ε' παρ ανα
 μεινας ακουσαι πορσιδεντη δι' η' ου δεξεν, η' ο'π' γα
 ουχ ο'π'τα πορσιδεντα. η υμρ ουδ' πορσιδεντη οργυμ
 πορσιδεντη, ε' δεσιν ανερασια ε' παρ οργησ, ου
 ε' παρ ο'π'τα πορσιδεντα ο'π'τα. η' η' πορσιδεντη η' δε
 σιν οργυμ, φεκτα γα. ε' παρ γδ διαφορα ε' παρ
 σιν πορσιδεντα, δια τον λογον ο'σ' δεσιν
 ε' παρσι η' μη πορσιδεντα. αμ' ομοιος πορσιδεν
 τει δια τον λογον. δι' φεκτα ο'σ'τα μαλλον
 της δι' οργυμ ανερασιασ. η υμρ γδ δι' οργυμ
 ανερασια λυπη ο'π'τα. ουδεξεν γδ οργυμ
 νου ου λυπειται η' δεσιν πορσιδεντα, μεδ' η' δε
 σιν. δι' μαλλον φεκτα η' γδ δι' η' δεσιν ανερα
 σια, μεδ' ε' παρσι δεσιν. πορσιδεντη δε κ' η' η'
 ε' παρσι ε' παρσι κ' η' η' πορσιδεντα, η' ο'π'τα

Qui ergo circa hæc incontinens, is incon
 tinens simpliciter esse videatur, & vt cor
 poralis : & quam quærimus incontinen
 tiam, circa hæc esse videbitur. Ambigitur,
 quoque, circa quidnam sit incontinentia,
 Circa honorem quidem non est simpliciter
 incontinens. Laudatur enim quodam
 modo, qui circa honorem incontinens:
 nam honoris amans videtur. Omnino autem
 totum solemus qui sunt eiusmodi, eos inco
 ntinētes appellare, cū adiectione quadam,
verbigratia, incontinens honoris, aut glo
 riæ, aut iræ. Verum simpliciter incontinen
 ti non accommodamus circa quæ, vt ei
 adhie manifestum aliquod sine appositione
 eius circa quod sit. Est enim ferè circa
 voluptates, & ægritudines corporis, incontinē
 tiēs. Hinc manifestum est, circa hæc ver
 sari incontinentiam. Nam quoniam in
 continentens vituperabilis, subiecta esse oportet
 vituperabilia. Honor igitur, & gloria,
 & dominatus, & pecuniæ, & circa quæcun
 que talia dicuntur incontinenter, sub vitu
 perationem non cadunt: at corporis volu
 ptates, vituperandæ. Ideo non iniuria
 qui circa has magis, quàm sit par, verfat
 is, incontinēti prorsus dicitur. Verum quoniam
 incontinentiarum, quæ circa alia
 versari dicuntur, quæ circa irā maximè re
 prehendida incontinentia. Vtrum magis
 reprehendenda est, quæ circa iram, an
 quæ circa voluptates? Est igitur quæ circa
 iram incontinentia, similis pueris ad sub
 ministrandum promptis. His nanque cū
 dixerit dominus, Cedo mihi : promptitu
 dine erecti, autè, quàm audierint quid sit
 ministrandum, suggerere solent, & inter
 suggerendum hallucinantur. Szepenim
 liber fuit exhibendus, & graphium
 dedere. Idem incontinens, iræ succūbit.
 Cū primū enim audierit verbū, quod,
 quispiam affecit iniuria, ira ad vlciscendū
 insultat, nequiquā patiens audire, expediāt
 ne, an nō vel nō ita vehemēter. Huiusmo
 di igitur ad irā impulsus, quæ iræ deputat
 incontinentia, non admodum videtur
 incescenda. At ad voluptatem impulsus,
 sub reprehensione cadit. Sūt nanq. distinctæ
 in ipsa, ob rationē quæcūq. auertūt ne agat
 tur aliqui: & tamē ob rationē agitur. Ideo
 magis est, quàm per irā, reprehendenda in
 continentia voluptatis: quandoquidē per irā
 incontinentia, ægritonia est. nemo siquidē
 de stomachatus nō ægrefcit: at ex concupi
 scencia, cum voluptate. Idcirco magis vita
 perabilis, quod ex voluptate incontinentia
 abesse à conuitio nō videtur. Verum verò
 tolerancia, & continētia idem est, an non?